

Báthory László
(Zamárdi, 1932 – Pécs, 2010)

Szomorú szívvel gondolunk ezekben a napokban Báthory László atyára, akit türelemmel viselt, hosszú betegség után a Mennyei Atya magához szólított.

1941 őszén, negyedik elemistaként jött Pécsre, ekkor lépett be a Székesegyházi Énekiskola kapuján, s került a Diri, Mayer Ferenc igazgató szárnyai alá. A Musica Sacrával való kapcsolat, a dóm liturgiája és Mayer Ferenc példája hozzásegítette őt, hogy meghallja a papi pályára való meghívást. Gyakran mesélte, hogy mennyire meglepődött Franci bácsi, amikor 1947-ben eléállt, és elmondta neki, hogy megérelődött benne a papi hivatás gondolata („Te, Zsiga, te?”). 1956-ban szentelték, évfolyamtársa volt Máté Péter Tibor későbbi pálos tartományfőnök, és Tímár György történetudós is.

Papi pályáját Decsen kezdte segédlelkészként, Pécs-Gyárvároson volt hitoktató, püspöki biztosként működött Alsószentmártonban, majd plébánosként szolgált Erdősmecskén, Diósberényben, Bátán, Tolnán, végül 1989-től Pécsen az Ágoston téren.

1989-ben az ő plébániáján történt az első kísérlet az Énekiskola feltámasztására, napközi

formájában. 1990-től a pálosok kolostorában létrehozott Püspöki Énekiskola első igazgatója volt. Nagy szeretettel egyengette az új énekiskolások útját. Az első években latin nyelvben való jártasságunkat mélyítette, és a kezdeti időkben néhány alkalommal vezényelte is a fiúkart, vélhetően a Franci bácsitól ellesett, jellegzetes mozdulatokkal. Gyermekkorának életre szóló élményeit szerette volna megosztani a rábízott növendékekkel. Ahogy Mayer Ferenc és Halász Béla gyakran kísérte az énekiskolásokat a Mecsekre kirándulni, úgy tavaszi erdei sétáink során ő is megmutatta nekünk a *galanthus nivalis*-t és a *helleborus odorus*-t, közben pedig anekdotázott a hecsedik életéről. Nem volt már fiatal ember, mégis beöltözött az egyik farsangi mulatságon, hogy a kedvünkben járjon. Különös öröm volt számára, amikor 1994-ben az Énekiskola visszakapta a nagy elődök épületét. A kápolna megáldásakor elmondott beszédében meghatódva mesélt emlékeiről, s egyben kifejezte óhaját, hogy a régi lelkeség, családi hangulat, nevelőket és tanítványokat összefűző szeretet költözzön be az új iskolával a régi falak közé. Hangsúlyozta, hogy amikor a régi növendékek kimondják: „Énekiskolás voltam.” elkezd kalapálni a szívük, s azt kívánta, úgy működjön az új Énekiskola, hogy évek múltán mi is ezt érezzük. Bár az iskola felszámolása nagy sebet ejtett rajta, fájdalmát magába zárta, s csak legközelebbi barátainak mondta el bánatát.

Az utóbbi két évtizedben magára vállalta egykori társainak összefogását. Lelkesen szervezte az énekiskolás-találkozókat, levelezett, ápolta a baráti kapcsolatokat. 2009 májusában örömmel vállalta a Glatt Ignác Egyesület tiszteletbeli elnöki posztját. Az ügy mellé állása, bátorító szavai sokat jelentettek az első hónapok küzdelmeiben.

Emlékét megőrizzük, és hisszük, hogy lelkipásztorként és énekiskolai igazgatóként végzett munkája nem múlt el nyomtalanul a rábízottakban.

Találkozás a Feltámadott-tal

*Sebestyén-Molnár Árpád
nagydorogi plébános húsvéti gondolatai*

Evangelium: Mk 16, 1-7.

„Áldott ez az éjszaka...” – halljuk nagyszombaton a húsvéti örömeinkben, s az év leg-hosszabb szertartásán az Egyház mindent megtesz, hogy ennek az éjnek és húsvét ünnepének áldott voltát a liturgián, a szent éneken és zenén keresztül valóban kifejezze.

Sötétségből fény támad, füleket bántó, katogó kereplésből harangzúgás és csengőszó, az orgona újra zeng, s a templomok virággal díszítve.

Amikor húsvét éjszakáján leszáll az éj, és Jézus barátai a világon szerteszt elindulnak, hogy megünnepeljék Urunk feltámadását, akkor talán semmi külső jel nem mutatja, hogy kimondhatatlanul nagy dolog történik.

Azok az asszonyok sem gondoltak semmi különlegesre, nem tapasztaltak semmi rendkívülit, akik az evangéliumban elindultak a sírhoz. Bánatosan és elkeseredetten közelítettek a Mester sírhöz, végtisztességet tenni. Ők csupán a kor szokásainak kívántak eleget tenni: megtisztelni, megőrizni annak a holttestét, akit életében annyira szerettek és követtek. Dehogyan gondoltak ők feltámadásra! Szívükben ott élt még a nagypénteki borzalom, s a borzalmat most tompa zsidbadtság követi. Talán még értelmes gondolkodásra sem voltak képesek, hisz szegény létükre egy egész vagyont adtak ki a drága kenetekre és illatszerekre. Lehet, hogy minden pénzüket. Az sem volt természetes és magától értetődő, hogy egy harmadnapos halottat, egy már gyolcsba tekert és eltemetett testet valaki utólag bebalzsamozzon. Valami mégis vitte, hajtotta őket a szent sírhoz... Nem éreztek mást, csak fájdalmat. Hiszen halott a názáreti Jézus. Tanítványai is szertefutottak. Egyedül vannak.

Milyen ismerős érzések ezek a büszke XXI. századi embernek is. Manapság még tagadjuk, de a bánat, a tanácstalanság, az elkeseredettség, az egyedüllét, a félelem, az esztelenség és értelmetlenség elválaszthatatlan társai lettek emberek milliárdjainak. Hányan roskadnak össze, mennek tönkre a problémák és keresztetek súlya alatt, s aztán tönkremenne már normális gondolkodásra sem képesek. Miért? – kérdezhetnénk.

Mert sokak számára a hit semmit sem jelent. Nem mély bizalom és biztos remény Istenben. Csak végtisztességet tenni jönnek sokan a temp-

lomba. Mert szokás. Mert ilyen nagy ünnepen „illik”. Nem is gondolnak sokan bele, hogy mi is a húsvét valójában. De kár, hogy sok embernek csak munkaszünet, eszem-izsom, rokonlátogatás, pénzért való locsolkodás, vagy jobb esetben a népszokások felelevenítése. Számukra a feltámadás ténye csak egy régi, szép, keresztény mese.

Hordozzuk bánatunkat, sebeinket, gyűlöletünket. Élünk, haladunk az úton sírjaink felé, megyünk, mint az asszonyok, de sokszor hiányzik belőlünk az isteni, a természetfeletti, hiányzik a húsvéti hit.

Sokan tehát önmagunkra ismerhetünk a sírhoz közeledő jeruzsálemi asszonyokban. De nemcsak utunk hasonló, hanem annak végén a boldog tapasztalat is, hogy JÉZUS ÉL!

Minden hitetlenség, emberi gyengeség ellenére Jézus él. Feltámadt. Legyőzte a legnagyobb ellenséget, a halált.

Tudjátok, Testvérek, mi zár el bennünket a feltámadt Krisztustól? Erre szép választ az evangéliumi jelenet. Ott ugyanis a legnagyobb probléma a kő volt. A kő, amely elzárta Jézus sírját a világtól. A kő, amely roppant súlyával megakadályozta, hogy bárki a sírboltba jusson. A kő, amelyről azt hitték Krisztus gyilkosai, hogy véglegesen lezárja a názáreti Jézus ügyét.

A mi életünkben mennyi felhalmozott, „kőkemény” bűn van! Kőkemény az érzéketlenség, a szeretetlenség a mai világban.

Nekünk segített-e a nagybőjti készüllet köveinktől szabadulni? Mert az evangéliumban a kő elgurult az útból. Nem lezárása lett egy borzalmas ókori történetnek, nem vált szégyenteljes befejezéssé. Kezdeté lett valami újnak, nyitánya az örök életnek és jele a húsvétnek. Már semmi nem áll Isten és az őt követni akarók közé! A nagy kő örökre elgurult a sír szájától, s a sír üressé válva legyőzetett. Mert feltámadt, akit örökre halottnak hittek.

Jézus Krisztus halálában és feltámadásában az Atya elfogadta az áldozatot értünk emberekért, és megbékélve visszaadta a mennyei lét lehetőségét. Csak hinnünk kell, hirdetnünk kell a húsvéti csodát. Szívünkbe zárni a Feltámadottat, és ő megajándékoz minket a feltámadással.

Ne a feltámadás csodájában akarjunk hinni, mert az értelmünkkel felfoghatatlan. Higgyünk inkább a Feltámadottban! Ez a hit mindig megsegít minket, mert benne az élő Jézust tudhatjuk magunk mellett. Személyes csodákat élhetünk át, hisz megtapasztaljuk: életünk nehéz köveit, vétkeink köhegyeit mindig elhengeríti Isten szerető jósága és irtalma.

Így legyen boldog húsvétünk!

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk a Musica Sacra barátait az EKF-támogatással megvalósuló, Határtalan Misztérium c. programsorozat részeként az OPUS Alapítvány és a Glatt Ignác Egyesület által megrendezett, a Székesegyházi Énekiskola egykori növendékek találkozójaival egybekötött egyházzenei emléknappra

2010. április 17-án, szombaton.

9.00-12.00 „Laudate Dominum” Egyházzene- és liturgiátörténeti konferencia

Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola
7621 Pécs, Papnövelde u. 1. (díszterem)

Dr. Fedeles Tamás PhD: Vallásos áhitat, közöség tudat, reprezentáció – A késő középkori körmenetek főbb jellemzői

Fodor Gabriella: Boanergész viharai – Az organum floridum és az egyszólamúság kapcsolatai a Codex Calixtinusban

Jobbágy Valér DLA: Manierista liturgikus zene – Manierista elemek Orlando di Lasso és G.P. da Palestrina motettáiban. Giaches de Wert és Carlo Gesualdo madrigál- ill. motettatechnikájának összehasonlítása.

Pohánka Éva: A Pécsi Miskönyv (Velence, 1499) története

Kerekes Szilárd: Az Angster cég korai hangszerrei a Pécsi Egyházmegyében

Onhausz Miklós: A pécsi székesegyházi énekharperertoárja (1888-2010)

12.30-14.00 A Pécsi Székesegyházi Énekiskola egykori növendékeinek találkozója (zártkörű)

Szent Mór Iskolaközpont
7621 Pécs, Hunyadi u. 9.

14.00-15.30 Szentmise és egyházzenei koncert

Szent Mór Iskolaközpont
7621 Pécs, Hunyadi u. 9. (II. emelet, kápolna)

A szentmisét **Garadnay Balázs** helynök, egyházmegyei zeneigazgató celebrálja. Közreműködik a **Schola Santci Pauli** (Fodor Gabriella) és a **Pécsi Székesegyház Palestrina Kórusa** (Jobbágy Valér)

Hírek röviden

Visszhang – Dobszay László professzor, megkapva a Palestrina Kóruhíradó eddigi számait, szép képeslapon az alábbi szavakkal köszönte meg a küldeményt:

„Nagyon köszönöm az értékes, tanulságos anyagot. Kívánom, hogy még igen sokáig tudják szolgálni ugyanezen szellemben a liturgia ügyét.

Szívélyes üdvözlettel: Dobszay László”

Gyarapodó pártoló tagság – 2010. február végére a Glatt Ignác Egyesület pártoló tagjainak száma elérte az 55 főt. Nem tudjuk elégszer megköszönni az általuk nyújtott anyagi és erkölcsi támogatást, amellyel munkánkat segítik.

Repertoár – Februárban több alkalommal elhangzott Antonio Lotti Missa Terciója, amely eddig nem szerepelt az énekharperertoárjában.

Gyászír – Decemberben, 77 éves korában távozott az élők sorából az Énekiskola egykori növendéke, Dudás József (1941-46). Énekiskolás becenevét (Dögész) a hecsedlik kirándulásain az apróceprő élőlények iránt mutatott nagy érdeklődése miatt ragasztották rá társai. Nyugodjék békében!

Következő lapszámunk tartalmából – Helyhiány miatt 2010/2. számunkban közöljük a Palestrina Kórus által 2009-ben énekelt művek jegyzékét és a Glatt Ignác Egyesület 2009. évi gazdálkodásáról szóló kimutatást.

Pártoló tagság

Amennyiben egyetért a **Glatt Ignác Hagymányórző Közhasznú Egyesület** célkitűzéseivel, és anyagi helyzete ezt lehetővé teszi, támogassa az Egyesület működését, segítve ezáltal a Palestrina Kórus fennmaradását és munkáját.

A pártoló tagsági díj összege: **5000 Ft/fő/év**

Bankszámlaszámunk:

CIB 10700055-49129201-51100005

A pártoló tagságot évi négy alkalommal a Kóruhíradó útján tájékoztatjuk tevékenységünkről. Ezen felül minden általunk előállított hanghordozóból, vagy könyvből tagilletményként egy példányt eljuttatunk egyesületünk tagjaihoz.

A Palestrina Kórus nagyheti programja

Virágvasárnap, március 28. 11 órákor

<i>gregorián</i>	Hosanna filio David
<i>gregorián</i>	Pueri Hebraeorum
G. Allegri	Miserere
<i>falsobordone</i>	Passió-turbák
O. di Lasso	Improperium
L. Viadana	Missa „L' hora passa”
Josquin des Pres	In flagellis
L. Viadana	Adoramus te Christe
T. Victoria	O vos omnes

Nagyszerda, március 31. 18 órákor

M. Ingegneri	Responsoriumok
G. Allegri	Miserere

Nagycsütörtök, április 1. 18 órákor

T. L. da Victoria	Ecce sacerdos
P. Griesbacher	Missa in hon. S. Godehardi (Gloria)
O. di Lasso	Missa Quinta (K, SB, A)
G. Allegri	Miserere
O. di Lasso	Dextera Domini
J. G. Mettenleitner	Mandatum novum
M. Asola	Christus factus est
W. Byrd	Ave verum corpus
W. Byrd	Emendemus in melius
T. L. da Victoria	O vos omnes
T. L. da Victoria	Vere languores nostros
L. Viadana	Adoramus te Christe
Josquin des Pres	In flagellis
M. Haller	Pange lingua

Nagycsütörtök, április 1. 21 órákor

J. H. Gallus:	Ecce quomodo moritur
L. Viadana:	Adoramus te Christe
T. L. da Victoria:	O vos omnes
T. L. da Victoria:	Vere languores nostros
G. Asola:	Christus factus est
W. Byrd:	Ave verum corpus
M. Haydn:	Tenebrae factae sunt
Josquin des Pres:	In flagellis
C. de Rore:	Expectans, expectavi
O. di Lasso:	Tristis est anima mea
W. Byrd:	Emendemus in melius
A. Gabrieli:	Missa Pater peccavi (SB)

Nagypéntek, április 2. 18 órákor

J. H. Gallus	Ecce quomodo moritur
Greg. Allegri	Miserere
<i>falsobordone</i>	Passio turbák
L. Viadana	Adoramus te Christe
T. L. da Victoria	Popule meus
T. L. da Victoria	O vos omnes

T. L. da Victoria	Vere languores nostros
M. Asola	Christus factus est
W. A. Mozart	Ave verum corpus
M. Haydn	Tenebrae factae sunt
W. Byrd	Emendemus in melius
Josquin des Pres	In flagellis

Húsvétvasárnap, április 4. 11 órákor

P. Griesbacher	Ecce sacerdos
T. L. da Victoria	Missa „Gaudeamus”
<i>greg. sequ.</i>	Victimae paschali laudes
L. Viadana	Benedictus
C. Zachariis	Alleluia/Laudate
G. P. Palestrina	Haec dies a 6
G. Aichinger	Regina coeli

Húsvéthétfő, április 5. 11 órákor

G. P. Palestrina	Missa „Papae Marcelli”
<i>greg. sequ.</i>	Victimae paschali laudes
C. Zachariis	Alleluia/Laudate
G. P. Palestrina	Angelus Domini
G. Aichinger	Regina coeli

Felhívás!

A Pécsi Székesegyház Palestrina Kórusa várja tagjai sorába a reneszánsz egyházi zene iránt érdeklődő, jó hangú, jó kottaolvasási képességű, keresztény gondolkodásmódú, megbízható énekeseket.

Próbák szeptembertől júniusig:
szombaton 17.30 – 19.30
vasárnap, a szentmise előtt 10.00 – 11.00

Érdeklődni
személyesen a 11 órás káptalani szentmise után,
vagy a 30/852-1452-es telefonszámon.

PALESTRINA kórushíradó

HIT - MŰVÉSZET - HAGYOMÁNY

A PÉCSI SZÉKESEGYHÁZ PALESTRINA KÓRUSÁNAK LAPJA

Felelős szerkesztő: Onhausz Miklós

E-mail: glatt.pecs@gmail.com

Web: <http://palestrina.try.hu>

A Kórushíradó korábbi számai letölthetők weboldalunkról.